

Nro. 8.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Januarius 23. ik napján
1806. ik élfztendőben.

B é t s.

Ferdinand Királyi Fő Herczeget, maga első szülött kedves fiát, az Aultriai Birodalomnak korona örökösét, a' Bécsi fégyveres és forma ruhás polgároknak fő vezérjékké tette Felséges Attya. — János Kir. Fő Herczeg kedves testvér ötsét a' Mária Terézia vitézi Rendjének Commendator-ságával, Kutusow Orosz fő hadi vezért azon Rendnek nagy keresztjével, a' Hellen-Homburg huszár Regementnek vitéz Obersterét Baró *Moort* és *Tiefenhausen* Orosz Császári Kapitányt, a' ki kérésben a' Frantziákkal való tsatában el esett, azon Rendnek kis keresztjével tisztelte, meg Felséges Fjedelmünk.

H

Azon négy gyalog Magyar Regimentek közt, mellyek ezen Csász. fő városba, ezen folyó Januarius 18-ik napján őrizetre ide vezéreltettek, a' Splényi gyalog regimentje nin sen, hanem a' Ferencz fő herczegé. Azok ak a' derék vitézeknek, a' kik az itt őrizeten lévő gyalog és lovas regimentekből az Olasz Országármai nál megkaptak meg különböztették, Károly Kir. fő Herceg ajánlására az érdem pézt magasztogottak a' Császár Eö Felsége.

Gróf *Lazanzky Procopius* Morva Országának és Sziléziának Gubernator. a, Eö Császári és Ap. Királyi Felségének Francia Császárral kötött utósó békeállagát azon Ország- és tartománybeli lakosoknak a' következő nyomas hirdetemény által adta tudtokra;

„Morvának és Sziléziának talpra esett lakosai! El múlt a' nyomoru ág ideje, békeállagot szerzett minékünk a' mi leg jobb uralkodó Fejedelmünk. Hiv jobbágyainak a' pusztító háborútól lendő meg szabadittatásokra semmi ádozatot nem kiméltett. Az életnek és tulajdonosságnak megtartása miatt szarmazott szorongató gondoskodásoknak helyére tsendesség és jó rendtartás tének vissza. — A' háború által ejtett sebeket az eleven foglalatosság, a' költsönös segedelem és a' Kormányzónak faradhatatlan munkassága igen hamar begyógyítják, és nem sok idő múlva vissza fogelöbbi virágzó állapotjába Morva Ország és Szilézia helyheztedődni. A' sokféle vilzoatagságoknak békeállagatos eltűrése, közönséges szertre méltó Fejedelmekhez való hvségek és rag. szkodások által minden Morvai és Sziléziai Rendek és lakosok megmutatták azt újobban, hogy Fejedelmeknek és

hazájoknak védelmezésekre azon buzgó készség
 lelkesíti őket, mely el hűnyt őseiket lelkesítette
 vala. Maga a' leg jobb fejedelem szemmel látó tanú
 bizonyosága volt a' ti nyomorúságban mutatott bé-
 kefféges türelmeknek, azon nagy készségteknek, mel-
 lyet az egyesült ármadiáknak számára szükséges
 eleségnek ide 's tova való hordásában, és az ő
 Felsége szentséges személyéhez való ragaszkodás-
 tokban mutattatok. — A' ti kedves Császártok
 maga szemlélte az ő tántoríthatatlan hívségű Mor-
 vai és Sziléziai jobbágyinak foglalatosságait. —
 A' leg szebb jutalomban vettetek részt, mivel a'
 ti eránta mutatott hívségteknek emlekezete az ő
 atyai szívében soha sem fog el aludni. Morvának
 és Sziléziának nemes indulatú, derék és hiv lako-
 si, leg jobb Fejedelmeknek parantsolájából mind
 erről mind pedig arról bizonyossokká teszlek ti-
 teket, hogy segítségtekre leszen tinétek. — [A'
 maga hiv jobbágyinak javokat fáradhatatlanul
 munkálódó leg jobb Fejedelmek a' fegyverek-
 nek tsattogása között is meg tette a' szükséges ren-
 deléseket, hogy a' háborút követni szokott szüksé-
 get, és szerfelett való drágaságot a' szomszéd tar-
 tományokból hordatott eleség által el háríthassa.
 — A' békeffégnak helyre állítására után leg első
 gondja is a' volt, hogy hiv jobbágyinak nyomorú-
 ságokat enyhíthesse — leg első parantsolatja is
 arra volt intézve, hogy Morvai és Sziléziai hiv
 jobbágyinak szükségüket vóltaképen meg tudhas-
 sa, és a' kiknek a' halaszthatatlan segedelemre szük-
 ségek vagyon, azokat segíthesse, a' hol pedig a'
 szükség nem olly szorongató, a' ti javatoknak vissza-
 állítására mutattassanak Eő Felségének elkö-
 zök. —

Nemes indulatú 's derék Morvai 's Sziléziai lakosok! Ki találtatik közöttetek, a' ki uralkodó Fejedelmének illy atyai gondoskodását látván, szenvedett nyomorúságát el ne felejtse! Ki nem lát közületek boldogabb jövőidőket! — Ki nem érez újabb erőt magában, a' köz jónak eszközésére újabb kedvet, 's maga nagy nyomorúság közt fetregő polgár társainak felsegellésére nagyobb készséget magában! Leg jobb Fejedelmünknek parantsolatját én már bé tellyesitettem. — Egynehány Commissariusokat, kiknek buzgóságokat, talentomaikat, és egyenes szívűségeket esmértem, és a' kik eránt leg nagyobb bizodalommal viseltetek, már el küldöttem, hogy a' polgároknak 's jobbágyoknak állapotjokról szorgalmatossan értekezzenek, és a' hol múlhatatlan a' fejedelem, engemet arról tudósítsanak. Rövid idő mulva azok a' vipékeket, a' mellyek többet szenvedtek, magamis bé járom, és így minden nagy szükségben lévő az ideje korán való segítség eránt tellyes bizodalommal lehet. — Ezen bizodalommal várom én is a' Morvai és Sziléziai deréklakosoktól, hogy csak egyedül az inségben lévöknek adnak segedelmet, hogy ők az én rendeléseimet költsönös segítséggel tóditni fogják, hogy ők engemet leg jobb Fejedelmünk parantsolatjának eszközésében segitenek fognak, hogy én az ő köz segítségük által alkalmatossá fogok arra tétettetni, hogy az én iparkodásomnak leg szebb jutalmát, melly kinek kinek magánolsan, és az egésznek közönségesen boldogságának eszközéséből foly, el érhetem. — *Költ Brünnben Januarius 16-ik napján, 1806-ik esztendőben, az Eö Császári, és Császf. 's Apost. Királyi Felségének világos pa-*

rantsolatjából. — Gróf Lazanzky Prokopius.
Magyar Ország.

Veszprim Vármegyéből, Januar 8-ik napján 1806. Lzhetetlen az utolsó rövid, de sok részben igen emlékezetes háború történeteiből dicselkedéssel nem emlékezni arról a' nemes lelkűség-ről, mellyel az úgy nevezett Mező földi Nemes urak Vármegyénkből, különösen pedig a' Mező Szentgyörgyi és Balhási Compossessor Urak a' szegény adózó népet a' tábor után vinni való eleségnek szállításában jelesen segítették. Midőn t. i. az Olasz Országi tábornak hirtelen lett változása miatt Veszprém Vármegyének ezen alsó tsutsa egynéhány ezer lisztes hordókat és zsák zabot elébb Somogy Vármegyébe, azután onnan viifza takarittatván megint izinte Tapolczára Szala Vármegyébe hordani kéntelen lett volna, ezen egynéhány helységeken annyira megnehezedett a' transport, hogy azt allig győzhették. Ekkor a' fent nevezett helységekbeli Compossessor Urak és közrendű nemesek köz akarattal szekereiket elő állították, és rész szerént *Lepsényből*, rész szerént *Keneséről* Tapolczáig kettős statióra a' leg sárosabb úton és első időben teli szekér terheknek vitelével mind a' Fels. Aerariumot, mind kivált a' szegény adózó népet megsegítették, még pedig némelly nem utolsó birtokos Nemes Emberek magok is személyesen oltoztak a' nyomorúságban való részesüléssel; mellyet látván a' szegény nép egészlen meg újulni, és a' magá' s barmai sullyos nyomorúságáról is láttatott meg felejtkezni. — Még érdemlik a' Háza háladataffágát ezen követsésre méltó példáért azon nemes indulatú szegénységen könyörülő hazafiak.

Az egész telünk mind eddig igen engedelmös, utaink jobbára járhatatlanok. A' buzának Pókoni mérője Velzprémben már 7 forintra hágott fel, a' zabé harmadtétele. Öltőbb tavaszt a' tavalyinál most sem reménylhetünk.

Nógrad Vármegyéből, Januarius 15-ik napján, 1806. A' hazajókba villza marhírozott Orosz hadi seregeket, ezen Tekint. Vármegyebeli Rendek és Iskosok is különös szívesléggel fogadták, és értékekhez képest étellel és itallal tápláltak, A' fobb Rendek közül Fő Excellenciájú Gróf Balassa Ferencz Cs. Kir. Kamara és valószagos titkos Tanácsos Ur minden azon Orosz seregeknél lévő tiszteket gazdagon megvendéglette, és a' köz embereknek elegendő ételt és italt adaltatott. Ezen nagy méltóságú Ur dicsirette méltó példáját más uraságok is követték ezen Megyében. Kiknek nemés szíveségeket igen nagyra becsülvén azon hadi seregeknek fő vezérek Gróf Kutusov következendő foglalatú levelet intézett Lofontóról ezen Tek. Vármegye Karjaihoz és Rendjeihez:

„Uraim! Azok a' dicsirette méltó rendelkezések, mellyek ezen Nógrad Vármegyének minden helységeiben az Orosz Csász. hadi seregeknek nemcsak táplaltatásokra, hanem minden szükséges dolgoknak ki szerzésekre is tétetődtek — az a' szives indulat, mellyel mindenütt fogadták őket a' Iskosok — az a' gazdálkodóság, mellyel ezen seregekben minden tisztek eránt viselettek — végtére az a' nagy nemés szíveséget mutató készség és barátság, mellyhez képest engemet magamat is mindenütt megvendéglettek; engemet a' legérzékenyebb háladatosságra bírnak. — Uraim bizonyo-

sokká teszem Kigyelmeteket arról, hogy én a' Kigyelmetek társaságiban el tö tött napjaimról mindenkor ö ömmel fogok emlékezni, és arról mind a' Császárt az éi Uramat, mind a' Kigyelmetek leg kegyelmesebb Monarká át tudósítani fogom, mely igen örvendettem Magyar Országon való által utazásomnál. — Ezen alkalmatoállággal arról is bizonyossákká teszem Kigyelmeteket, hogy én különös tisztelettel vagyok. *Lofsontzon Decemb. 25 napján 1805 ik esztendőben, Kigyelmeteknek alázatos szolgálja, Kutosow m. p.*

Német Ország.

I. Napoleon Fr. Császárnak igen kedves mostoha fia, és Olasz Országnak Vice Királya *Beauharnois Eugenius* ezen folyó Januarius 10-ikén érkezett Münchenbe: az oda való Kir. udvarnak, és lakosoknak nagy öröme. — Az ő jegyes mátkájával *Augusta* he czeg asszonnyal való öltöve párisit sa ezen hónap 14-ikén vitetődött végbe az udvari kápolnában, a' Német Birodalombeli Fő Cancellarius és Papi Vél. Fejedlem által. — A' menyasszonyi *Jozefina* Frantzia Császárné és *Wilhelmina Karolina* Baváriai Királyné, a' vőle évt pedig *Napoleon* Franczia Császár és *Maximilian József* Baváriai Király vezettek az oltár elébe. Az öltöve szerke te élt ágyú durrogások, gazdag vendégség, sok muzsika pengések, és az egész városnak ki világosittatása követték. — Harmad nappal azután, úgy mint Januarius 17-ikén maga a' Fr. Császár és Császárné Páris felé útnak indulván, s azon nap estejére Augspurga érkevén a' Treviri vólt Vél. Fejedelem palotájába szállottak bé. Onnan a' Würtembergi Király látogatására *Stuttgartba* menni szán.

dékoznak, kinek egyik leányát *Friederika Katalint*, a' mint néhány Német Ország levelek hirtelik. *Bonaparte Jeromának* nyekerzik Napoleón Császár el jegyezni.

Az északi Német Ország egét bé börtötötét folyhök is lallan lallan el onlatak, hirtelen meg változott a' politicum firmamentum. A' mint Hannoverából írják, háború helyett békeség leszen. — A' Prussziai, s Saxóniai hadi teregek szokott Kantonjaikba visszra törtni parantsoltattak: a' Hannoverában volt és az egyesült Armádiával már 80 ezer főre szaporodott Orosz Császári hadi nép a' Mecklenburgi Hercegségbe vonnya magát villza, és ott marad téli kvártélyban — a' Svéciai 35 ezer főből álló Armádia a' Lüneburgi helységeken megyentélen szállította Angliából az Albis folyóvízbe 40 szállító hajók küldettek a' Hannoverába ki szállítattott Anglus hadi teregeknek vitte vitetésekre — Lord *Keitnak* meg parantsoltatott, hogy minden Anglia partjai mellett hajókra szállított fegyveres népet ismét szállítson ki, és ezt a' parantsolatot egyenesen az Angliai ministerium küldötte igen nagy sietséggel Lord *Keitnak*. —

Valamint a' Berlini, úgy a' Hannoverai tudósítások is azt erőstítik, hogy a' Francia, Anglia, Svécia Országok, és az Orosz Birodalom közt leendő békeségnek elközöltetését a' Felső Prussziai Király vállalta volna magára, mellynek végre hajtasában hogyha szerentsés lehet, nagyon érdemessé tenni magát a' szenvedő emberiségre néve. Az erre telttöz planumnak izikkelyeit olly mérsékleteseknek írják a' Berlini levelek, mellyekenn mind a' két hadakozó fél meg nyughatik.

Hogy tökéletességre fog a' közönséges békeffég meenni, sok környülállásokból, leg kíváltképen pedig abból lehet sajdítani, hogy az északi Francia armádia melly a' Wallifaliai határokhoz már közel vólt, parantsolatot vett a' Fr. Országba való visszamenetelre, mellynek sok osztályai már Straßburg alatt által is kököztek a' Rénus folyóvizén. Töcekedje a' Jó Illen, hogy minden Európai Fejedelmek költsönös erővel 's ölzvevetett vállakkal munkálódj-nak a' közönséges békeffégnek tökéletességre leendő vitelében.

A' Fr. Országba rabságra küldetett, és *Ulma* városán keresztül ment Orosz fogoly katonákkal sok jót tettek az oda való lakosok, a' kik tulajdon tapasztalásaikból tanulván az illy sorsú embereknek nyomoruságos életüket, nemcsak étellel 's itallal enyhítettek őket, hanem mivel a' hosszas út és tábori strapátzia miatt nagyon megrongyolottak, lábbelivel és felső ruhákkal is segítették a' szük idöhoz, és tehetségekhez képest. — Az oda való vendégfogadóknak találtatott idegen személyek sok pénzt és kenyerét ösztogattak ki köztök. Egy Frantzia katona egyet közülök mezítlén lábbal lenni meg sajdítván, egy pár jó rövid szarú sarut hátán vólt tarisznyájából ki rantott, 's azon nyomorúlt Orosz fogoly katonának adta.

Hadi Történetek.

A' Caldierói ütközetről ki adatott officialis Tudósításnak további folytatása.

E' vólt az idönek az a' pontja, mellyben *Masséna* maga utolsó meg erőltetésével, és igen vekmérő bátorsággal a' győzedelmet a' magazáflóihoz könni, és a' mi posztionkat el foglalni igyekezett. Tudniillik egy felöl armádiánk dere-

kínak meg támadása végzett. A többi rendelkezésbe tett, más felől pedig a' *Militar* osztály teremt egészen a' Colognai tétőknek tövén; maga vezette te oly feltétellel, hogy a' mi Ármádánk jobb szárnya mellett lévő sáncokra rohantallan. Ezen vakmerő tetteketében szerent éretett volna, így oltán mind a' mi poltónknak kátrát mel' Ártillériánknak nagyobb részét el foglalta, mel' egész Ármádánkat utolsó vérszedelemre jutatt volna.

Szinte abban voltam f glalatos, hogy Ármádánk derekánál a' viadalt ismét meg újítottam, a' midőn az ellenség feltételű' tudósításam volna; mellyre való néve az Ármádák jobb szárnyának legizségére nagy sieséggel egy granatostöltőt küldött, mel' egyszerűs mind lovallig felérlését Gróf *Bellegardot* az ellenségnek villáztelérésére, bár akaiment yben kerünc is, ki állítottam.

Az ott commandirozóknak *Báró Simbseket* F. M. Lajtnántknak tételányiró rendelkezései, es az alatta való truppeknak rendkívül való vértéséket nagyobb részben már elközlötték az en tételoms. Tud illik a Colognai helyre ugyan két ellenséges regement nagy dühösséggel telá rohant; de az ellenség tételődött bátor védelmezés, es a' *Scuola* K. raly 's Splényi gyalog Regementektől való bárt illionok a' már telore fel ért ellensége, pusztajok vékén lévő hegyes törökkel nemtak villáztelnyomták, hanem többire vagy le vágták, vagy rabságba ejtették, a' melly alkalmatossággal 500-an maradtak holtan a' tsata piazton, ugyan annyi esett rabságra is, es három zászló vétetődött el tőlök. — A' gyalogságnak illy bator viasko-

dása alatt Oberster *Kerekes* a' Kienmayer huszár regementének egy osztályával a' Colognolaig előre nyomúlt ellenséges lovallágot meg támadván, lokat le vágott, 42-öt el fogott, a' többit pedig vissza üzte.

A' melly időpontban ezek történtek, ugyan akkor egy más ellenséges csapat 10 ik zásnu redukát, avagy négy szegeletű zászunkat meg támadta, és annak felső párkanyozására már fel is hágott; de ennek sem kedvezett a' hadi szerentse, kü önös hadi bátorsággal vissza vevén őket a' Hohenloe Bartenstein regementje, mellynek egyik Kapitánya *Norák* maga kompaniájával az ellenségre menvén, attól a' futó zászokat ismét vissza vette, 's azokból őket ki üzte. Itt is egész se'et estig tartott a' viaskodás, mellynek sürü homálya annak hátrálásában nagyon kedvezett.

Abban a' ketségtető bizakodásban lévén *Mas-séna*, hogy ő néki a' mi armadiánk jobb szárnyának meg tamadá ában szerentséje lenni fogna, fokszor meg újított meg erőltetésével annak centrumát, az az, derekát is általgyékezett rontani. Az Eszterházi gyalog regementje az ellenség öldöklő, és hová tovább mind inkább nevedett tüzet tovább ki nem állhatván, nem keves veszteségével a' granatiros brigadához vonta magát vissza, a' melly brigada addig minden puskaövés nélkül az ellenséges stuzosokat tsendes bátorsága által hátraltatta; hanem már ekkor egészen magának kellett a' magát már győzedelemmel ketségtető ellenség tüzet ki állani, és végtére a' nagyobb erőnek ellene nem állhatván magát hátrább húzni. Ezen granatiros brigadának vezére Generál Lippa ekkor sebbé is esett.

Már meg lehetöfien sötét volt az idő, a' midőna' mi positionokban lévő artilleriának türe csak nem közönségeslőnt, és a' futó löntzokban lévő katoná-örizet is a' mind előbre előbre nyomúltellen-séget igen sebes apró puska tüzével fogadta. A' győzelem még ekkor is bizonytalan volt, melynek meg nyeresében mind a' két rész a' körömlakadásig foglalatoskodott. — Herceg *Hohenloe Bartenstein*, kinek granatiros brigádja hátrabb reszervába volt ki állítva, tábori muzika szózatja, és az alatta valóknak bátorításai közt várta maga felé a' hátráló ellenséget. Maximilian Kir. Fő Herceg is ismét öfve gyűjtötte a' villa tárt battalionokat, eleikbe ki állott, a' újabbantábori muzika szózat alatt vezette azokat az ellenség ellen. — De ezek még csak nem is képrelyén hali népünknek illy nagy bátorságát, a' tsata piatrot el hagyták, és, minthogy Armadiójoknak hal tsárnya is meg verettetett, és a' Stipsics huszáryai is közikbevágott, magokat nagy lietséggel villa vonták. Előferegeink egész *Strain* kergették őket, a' hol ezen igen nevezetes ütközetnek a' bé következett sötét éjtszaka végott vetett. Mindazáltal még is fegyverben maradtak hadi seregeink, és a' következett napnak reggelén, úgy mint October utolsó napján a' meg történt véres tsatának el választó következéseit várták. Arra való nézve én is a' F. M. L. Gróf *Argentan* kormányozása alatt St. Gregorio mellett maradt hét granatiros battalionját magamhoz húztam, és el tökeltettem magamban, hogy az ellenségnek akarmely erőtlenséget használni fogom.

A' következett napnak]fel viradásakor a' maga utolsó posztójában tsendeflégben maradt az ellen-

ség, és csak az előseregek nyughatatlankodták egymált, mellyet közel lévén egymáshoz vigyázaton, el sem lehetett kerülni. Ekkor, tudniillik viradtakor az el hullottaknak nagy fokaságából, a' kik halmozva feküttek egymáson, meg lehetett itilni, melly nagy kárt okoztak légyen a' mi ágvúink az el mult napon történt véres tsatában az ellenségnek.

Azouközben több portázó tsupportjaink menvén az Ets alsó részére, annak tulsó partjára által költöztek, minden ott találtatott hajókat el foglaltak, Bonavigo mellett hidat tsináltak, és minnekutánna Cs. Kir. Gen. *Vincent* egy pár gyalog batallionnal, egynéhány véghelyi osztály sereggel, és több huszár divíziókkal azon folyó viznek tulsó partyára által költözött volna: el foglalta *Iso-la Porcarizzát*, számos foglyokat tsinált, és az ellenség háta megé menvén, annak nagy nyughatatlanságot okozott.

Még is mindazonáltal ármádiánk bal szarvánál *Chivica del Christo* mellett újabb próbát tenni bátorkodott *Masséna*, és October 31-kén 10 órakor dél előtt a' *Verdier* osztály seregét két tsapatra osztván fel *Nordmann* Generálisunkat megtámadtatta. A' mint el fogattatott emberei beszélték, keményen meg parantsolta nékiek, hogy akármennyiben krülljön is, a' lántzot elvegyék; de General *Nordmann* is áihatatosan el tökéltette magában, hogy azt utolsó embereig védelmezze. Arra való nézve a' kórmányára bizatott truppoknak nagyobb részét abba bé küldötte, a' többit pedig rész szerént a' futó lántzoknak védelmezésére, és a' többiekkel való egyeffég fenn tartására rendelte, 's rész szerént rezervába álli-

totta ki. Azonban mind előrel, mind oldalról nagy dühösséggel meg támadta a' sántzokat az ellenség, és mivel *Zaria* mellett egynehány batallion gyalogságot küldött az Ész folyóviz innenső partjára, 's egyszersemind seregeink bal szárnyára is tüzeltetett: annyi kárt csinált truppainkban, hogy azokat egyedül vezérjeeknek példaja bírta a' isztahel'en való meg maradásra. — Ebben a' véres ü. közethen Generál *Nordmann* vállá lapotkáján sebet kapott, artilleristaink ágyvak mellett többször meg agyon lővettek, a' General Quartélymeister Stabtól két százat meg sebesítetett, és egyedül Generál Gróf *Colloredónak* vitéz állhatatossága, a' ki tuduillik Gen. *Nordmann* meg sebesítése után a' commandot kézbe vette, és Gróf *Nugent* Obriflajtinántnak vitéz bátorsága bírtak arra hadi sergeinket, hogy semmi vezedelemmel ne gondol'yanak, és a' meg búsult ellenségnek minden próbatételeit hűjába valókká tegyék.

A' *Chiavecco del Christo* mellett lévő positionknak vezedelembe való forgását F. M. L. H. *Reusz* idejekorán észre vévén, egész tehetségét annak meg szabadítására fordította, és Oberster *Bruscht* három batallion gyalogsággal Gambion alá küldötte, 's egyszersemind egynehány száz Horvátokat, és a' *Ferencz Karoly* fő herceg regementéből két batalliont mellesleg utakon az ellenség szárnya ellen marsíroztatott.

Obrister *Bruschnak* mozdulásai, a' mellyeket ő egész bátorsággal el követett, az ellenség hátrálását nagyon sietteték, sok emberét el veztegettek, a' kik közül csak a' sántzok mellett 100-nál több maradt halva. — Az ellenségnek ezen szerentsétlen próbatétele az Eő Csász. Felsége fegyverének tökéletes győzedelmet szerzett, melly az

Olasz Országí Ármadiának hadi tetteit nagy ditsőséggel koronázta meg. Egyedül a' másut történt szerencsétlenségek akadályoztatták győzedelmi gyümölcseivel való élésében; azonban akárhol fog Felsé ednek ezen győzedelmekedő írmadia Izolatjára frútsége lenni, mindenütt elne-jében lelzen a' *Caldieroi* győzedelem, 's mindenütt hasonló ditsőffég keresésre fojja azt serkenti.

Már minden rendelészet meg tettem a' végre, hogy *November első* napján az ellenséges ármadia bel Izarnyára ülfek, 's azt tökéletellen hátra verhefsem, mellynek elzközlésére F. M. L. herczeg *Rosenberget*, a' ki is igen bajos marsirozása után *Triginagoba* érkezett, rendeltem vála ki, olly intézeteket adván eleibe, hogy a' *Mezzanoi* nagy hegyeken az ellenséget kerüllye meg, és mind jobb szárnyát, mind pedig derekát ejse nyughatatlanságba. Azonban még reggeli hajnal-kor elzre vétetödöt, hogy az ellenség maga hatalását Izámos könnyűszerü infanteriájával tsak paláffolni akarja, ármadiájának nagyobb részével pedig a' St. Giacomí tetöket *Verona* feé már meg haladta, 's a' tsata piaczot nekünk hagyta. Előferegink nyomba üttek öket, *Caldiero*, *Stra*, *Vago*, és *Cadellata* helységeket vissza vették, 's annál fogva miénk vólt a' győzedelem.

(A' többi következik).

Orosz Birodalom.

I. Sándor Orosz Csásfár a' múlt *Decemb. 22-ik* napján érkezett Pétersburgba vissza. — A' 25 ik *Decembéri* oda való közönséges levelek ekként feffik le az ő hazamenetelét nyughatatlansággal várt népnek az ő szemlelésén való örömét: „Még 20-ik *Decemberbe* vártuk, úgymond, jó Csásfárunk

haza jövetelét. — Ugy tették, mintha azok a veszedelmek, a melyeknek tárgyává maguk kitétte Jó Cs. Felsőge, a népnek mind kivonását, mind látszan való örömet még kettőztesse volna. Azokban az útzárakban, a melyekben residentijába kellett nékie menni, mind a hazának alkalmi dugva voltak embertel, hasonlóképen a Cs. palotának piatza is minden nem és rabszolgákkal. De Decembernek nem 20-án, hanem 22-ik napján érkezett közünkbe a mi imádott demió kedves Császáranak. Edecs annyira az övegy Császárné, és igen kedves felesége *Erzset Alexiewna* Gatsináig utaztak elebe, kiknek társaságokban, reggeli négy órákor érkezett bé a városba, 's leg elsőben is annak meg halálására, hogy a Jó Isten ötet szerencsétlen haza vezérelte, a Kafan nevezetű templomba ment bé. Annan utánna tudtára esvén a Publicumnak, hogy délután három órákor a paradé piatza fogna a Császár menni; számtalan tokaság ment a Cs. palota piatzára, még a nagy rangú zemélyek is ölzve elegyedtek velek. Mielőlt Jó Cs. Felsőge magát meg mutatta, azonnal illy örvendés általással zenedestették a levegőt: *Kájen! Kájen! a' mi jó Császáranak!* Mindenek utánna futottak, és úgy ölzve szoritották ezen szeretett Fejedelmeket, hogy darab ideig sem előre sem hátra nem mehetett; ki le borúlt előtte, ki kezett, ki lábait sókolta, melly oly nagy érzékenységet indított benne, hogy sirai kellett örömeben, gyakorta azt erőllítvén, hogy azon kedves szempillantat vele minden szenvedéseit el felejteti, sőt hogy többet is kész szenvedni, csak hogy jobbágyi hozzávaló szereteteknek 's halandóságoknak több illy tanúbizonyosságait is láthassa.

D. D. S.